

и ся призна во всичко справедлива. Едни-
ния-тъ отъ двама-та г. Н. Парушевъ, ако
и да бѣ злѣ расположенъ камъ мене, въ
тѣжъ минутѣ побѣди себе си, дойде въ
класса-тъ при мене, мя хванѫ за рѣкѫ и
благодари ми като исповѣда, че и той самъ
види всички тиа недостатъци, и ся обѣща,
че за напрѣдъ нѣма да бѫде тѣй. Вѣро-
ятно, спорядъ обѣщаніе-то му, щеше ся
тури редъ, ако третіа-тъ членъ не бѣше
толкосъ простъ и непонятливъ въ общѫ-тѫ

бѣлѣжи отъ тона на тѣсъ запискѫ, зачто г. Му-
тевъ е удалилъ отъ службѫ-тѫ Радулова. За-
писка-та ако и да бѣ писана до членове-тѣ ,
като за рѣководство, и макаръ да ся пріе отъ
нихъ съ благодарность; но нѣкои изъ нихъ отъ
злобѫ камъ мене, не можахѫ да не сообщатъ
на директора содѣржаніе-то ѹ ; самъ-тѫ запи-
скѫ той не видѣ, зачто-то членове-тѣ подирѣ
нѣкой день ми ѵрнѫхѫ назадъ, вѣроятно, да
не подпаднатъ въ немилость у тирана.